

Ямболъ такава сплетена гора, щото Дибичъ „Задбалканский“ много време се е бавилъ догдѣто просѣкли пѣть за свободното прѣминавание на войската. Слѣди отъ такава гора се забѣлѣжаватъ още до днесъ при Гунджа въ околността на с. Артакларѣ.

Въ времето около Рождество Христово, на Балканский полуостровъ се явиха нови завоеватели-Римлянитѣ, на които бѣ рѣчено да съединятъ наконецъ подъ властѣта си всичкиятъ древний миръ. Страната на югъ отъ Стара Планина станала римска провинция въ 46 г. слѣдъ Р. Х. подъ названиее „Тракия“. Римлянитѣ сѣ заправили тогава въ околността на Сливенъ едно римско военно заселище съ една крѣпость, за да държатъ на юзда Тракийцитѣ въ Сливенското и околнитѣ заселища. Римлянитѣ трѣбало постоянно да воюватъ съ свободолюбивитѣ туземци, които храбро се борили за свободата на своята земя. Крѣпостьта, сегашний „Хисарлъкъ“ на сѣверъ до сливенското прѣдмѣстие Ново село, е построена по планътъ на римскитѣ сгради. Прѣдставлява голѣмъ четвероугълникъ съ стѣни, които се ориентирани спорѣдъ странитѣ на хоризонта — всичко това е планътъ на римский лагеръ, прѣобърнатъ въ постоянна крѣпость. Вътрѣшното пространство захваща около 20,000 четвъртити мили; въ 4-тѣхъ жглове види се да е имало защитни кули. Римскийтъ гарнизонъ въ случай на възбунтувание на Тракийцитѣ, давалъ знакъ — дения съ димъ а ноця съ огнь — на стражата при „стражната могила“ на сѣверозападъ до с. Демирджилий, отъ гдѣто къмъ градътъ Кабиле (до с. Бейкбой), за пристигвание на помощъ. Кабиле е билъ тогава важенъ градъ на римскийтъ пѣть отъ Верреа (Стара Загора) за Анхиоло. Тракийцитѣ въ Сливенското заселище както въ балканскитѣ страни въобще намаляваха отъ день на день; по-